

РЕШЕНИЕ

№17

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. ***, 30 януари 2015 г.

Административен съд - ***, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесети януари през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ***ОВА

ИВАЙЛО ***ОВ

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – ***, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №901 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от РЕГИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА (РЗОК) - ***, против решение №734 от 10.11.2014 г. на Районен съд - ***, постановено по НАХД №950 по описа на съда за 2014 г.

С обжалваното решение е ОТМЕНЕНО наказателно постановление №90 от 23.06.2014 г. на Директор на РЗОК - ***, издадено срещу „МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ (МБАЛ) „****“, АД, гр. *** за нарушение по чл. 55, ал. 2, т. 5 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) във вр. с чл. 188, т. 1 от Национален рамков договор за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Български лекарски съюз за 2014 г. (НРДМД 2014 г.) във вр. с чл. 105в, ал. 3 от ЗЗО, за което е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 (двеста) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е незаконосъобразно. Възражава срещу изводите на районния съд за допусната от наказаното лице техническа грешка, довела до неправилни изводи на административнонаказващия орган за допуснато нарушение касателно изискването за минимална продължителност на болничния престой, за да са изпълнени всички компоненти, условие за завършеност на съответната клинична пътека. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да реши спора по същество, като потвърди процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от ю.к. Кирова. Поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба - „МБАЛ „****“ АД, ГР. *** в писмено становище възражава срещу доводите на касатора и моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – *** дава заключение за правилност и законосъобразност на постановения съдебен акт и предлага същия да бъде оставен в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд - ***, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт. Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – *** като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – *** е приел за безспорно от фактическа страна, че на 21.05.2014 г. при извършване на пълна финансова проверка на МБАЛ „***, АД, гр. *** - изпълнител на болнична медицинска помощ (ИБМП), инспектори от РЗОК - *** установили, че пациент *** ***, приет в болничното заведение на 02.04.2014 г. за лечение по клинична пътека (КП) №220 „Големи оперативни процедури в областта на раменния пояс и горния крайник“, е изписан на 04.04.2014 г., с което освен, че не били изпълнени изискванията за минимален болничен престой от три дни по КП №220, респективно клиничната пътека не била завършена, е допуснато и несъответствие в отразения ден на изписване в медицинската документация, с което са нарушени и правилата за работа с медицинска документация. За така установеното със съставяне на акт за нарушение на 23.05.2014 г. срещу дружеството е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите Районен съд – ***, при извършената служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, не установил наличие на повод за отмяна на издаденото наказателно постановление на процесуално основание.

Разгледал съществото на предявения правен спор районният съдия, след събиране, съвкупна преценка и анализ на събраните доказателства постановил, че наказаното дружество не е осъществило от обективна страна състав на вмененото му административно нарушение, поради което неправилно е санкционирано. В мотивите на решението се сочи, че констатираното от проверяващите инспектори разминаване в датите в медицинските документи, не означава, че КП не е завършена, както и че наличната поправка върху „История на заболяването“ №3561 на *** не води на извод за несъответствие с датите, а по-скоро е техническа грешка. Районният съдия постановява още, че дори да се приеме, че МБАЛ „***, АД, гр. *** е допуснало нарушение при събирането на потребителската такса, то това не води до извод за осъществен състав на процесното нарушение. При тези мотиви процесното наказателно постановление е отменено.

Решението е правилно.

Касационният състав споделя *изводите* на първата съдебна инстанция за необходимост от отмяна на постановения правораздавателен акт, като ще добави следното:

Заклучението на контролните органи, обективизирано в съставения акт и прието „без забележки“ от административнонаказващия орган, за извършено процесното вменено административно нарушение, не намира опора в приобщените във връзка със спора доказателства. На пръв поглед безспорно е наличното несъответствие в отразените дни на изписване в посочените в акта и НП документи - от една страна в „епикриза“ (л. 14 от делото) и първа страница на „история на заболяването“ (л. 13 от делото), с вписана дата 05.04.2014 г. и от друга страна във „фиш за клинико-рентгенологичен минимум“ (л. 18 от делото) и „декларация за информирано съгласие на пациента...“ (л. 24 от делото), с посочена дата 04.04.2014 г. Детайлна проверка на посочените документи обаче сочи, че ако „епикриза“ (л. 14 от делото) и първа страница на „история на заболяването №3561“ (л. 13 от делото) се отнасят до оказана медицинска помощ и осъществено болнично лечение по КП №220 „ГОЛЕМИ ОПЕРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ В ОБЛАСТТА НА РАМЕННИЯ ПОЯС И ГОРНИЯ КРАЙНИК“, то „фиш за клинико-рентгенологичен минимум“ (л. 18 от делото) и „декларация за информирано съгласие на пациента...“ (л. 24 от делото) се отнасят до проведено болнично лечение по КП №222 „СРЕДНИ ОПЕРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ В ОБЛАСТТА НА РАМЕННИЯ ПОЯС И ГОРНИЯ КРАЙНИК“. Т. е посочените две групи документи, на данни от които се основава административнонаказателното обвинение, се отнасят до проведено и завършено лечение по различни клинични пътеки, а именно с №№220 и 222, за всяка от които, за да бъде довършена, се изисква различен по продължителност болничен престой - съответно 3 и 2 дни, което кореспондира с разликата в датите на изписване на пациента.

От една страна, каквато и да е причината за гореустановеното несъответствие в датите, посочените документи не могат да обосноват категоричен извод за административно нарушение поради простата причина, че същите не се отнасят до една и съща клинична пътека, поради което не следва да са част от един алгоритъм, следователно не подлежат на сравнение относно идентичност на определени данни, съдържащи се в тях, липсата на каквато да обоснове извод за нарушаване на правилата за водене на медицинската документация. Това апропо прави и извода на наказващия орган за незавършеност на клиничната пътека (макар и неотнормиран към съставомерността на процесното деяние) освен неправилен и такъв и противоречащ на част от приобщените доказателства, тъй като минималният болничен престой, изискващ се по КП №222 е два дни, а този по КП №220 е три дни.

От друга страна дори да се приеме, че в случая е извършено нарушение и то е именно поради наличието на посочените несъответствия относно номера и вида на КП, по която е осъществено и приключило лечението, което също би било нарушение на установените изисквания за работа с медицинска документация, административнонаказателно обвинение с такъв фактически състав и обстоятелства по извършване на нарушението срещу МБАЛ „***, АД, гр. *** не е предявявано, поради което недопустимо е неговото изменение, включително и в съдебна фаза. При наличие на посочените грешки, неясноти и вероятно непълнота/неотнормираност на доказателствата, касателно формулираното административнонаказателно „обвинение“, наказващият орган вместо да пресъздава буквално обстоятелствената част на съставения акт за нарушение е следвало да прекрати преписката с мотивирана резолюция

поради наличие на съществени и неотстраними пропуски по повод образуваното административнонаказателно производството и да разпорежи образуване на ново такова, за предявяване на законосъобразно и обосновано „обвинение“ в рамките на законоустановения тримесечен срок по чл. 34 на ЗАНН.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК Административен съд - ***

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №734 от 10.11.2014 г. на Районен съд - ***, постановено по НАХД №950 по описа на съда за 2014 г., с което е ОТМЕНЕНО наказателно постановление №90 от 23.06.2014 г. на Директор на РЗОК - ***, издадено срещу „МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ „****“, АД, гр. *** за нарушение по чл. 55, ал. 2, т. 5 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) във вр. с чл. 188, т. 1 от Национален рамков договор за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Български лекарски съюз за 2014 г. във вр. с чл. 105в, ал. 3 от ЗЗО .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.